

**Aurea Rosa id est preclarissiam[!] expositio sup[er]
euangelia totius anni: de Tempore [et] de Sanctis. tam
s[ecundu]m ordine[m] Predicato[rum] q[uam]
s[ecundu]m Curia[m]**

Mazzolini, Silvestro

[Augsburg], 31. Okt. 1510

VD16 M 1750

D[omi]nica in octaua pasce. Textus euā[n]gelij. Jo. ca. xx.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70429](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70429)

Tractatus

II

vbi est scissina mentis vel scissura. Deinde **Hoc emphibes non est qualitas.** qz non est datur aliquam qz remota duo corpora sicut esse posse sint. Neqz matia vel forma. qz glosa corporis non esset integrus. **Est ergo dimensio cui primum et per se competit distinctio sensualis.** et ei⁹ dicitur usus potest facit distinctas partes unius corporis. sicut et actual facta distincta corpora actu. **Hic autem glosa corporis divisa propter quod possit servare cum alio.** ut si duo corpora distincta per se sint in uno situ. **Deinde enim quantum agitur propter causas medianas.** per et sine eis facere sicut efficiere hominem sine masculo et femina. Sicut autem per suum accidentem in eis per materiam distincta sunt in situ. **Ipsa situs potest sine subiecto conservare accidentem.** ita potest sine distinctione situs per suum accidentem in eis. **Sed hoc situa docet** per se. **Quare distinctiones in eis per materiam distinctas in situ.** sed hoc situa docet per se. **Quare distinctiones in eis possunt suppleri per alios causas efficientes non in causa formalis.** Non enim possunt alii facere sine ali bedine. **Hic enim videtur esse distinctionis causa formalis et non effectiva.** Ad hanc autem distinctionem est rex distinctio. **Una situa situs** sive mathematica et ista est formalis per situum et sine eo non potest. **Alius est realis vel physica seu perspective.** **Alii superticies duorum celorum immediorum** per mathematicae sunt una. **que sunt in uno situ.** physicae sunt due. **que sunt in diversis subiectis.** Et isto modo distinctionis ipsius est esse effectivam a situ non in se a causa eius a causa. **Principia enim generalia** sub situ efficiuntur. **quibus ista efficiencia sit propria** sit potius sequitur. Propterea autem ipsum esse efficit quod principia generalia sub situ efficiuntur. generas. **Sed omnis est quod dicitur** glosa uestrum. **Pax vobis.** Beda. Iteratio. **Confirmatio.** Siue iusta reperitur. quod gemina est virtus charitatis. vel quod ipse est qui fecit vera quam vnu. **Hec ille.** **Vnde dicit primus de scientia et de passione** qd plicavit ne timeret persecutores quod ad gloriam veniret. ut ipse. **Vnde subditur** sic misericordia mea per te et ego misericordia tua. **Ego et ea charitate vos diliguo** cum in se scandala pascam. **Propter quod me charitate per diligitur.** que venire ad tolerandas passiones fecit. **Hec ille** **Vnde sic misericordia mea per te ad predictam et absoluendam** et ego misericordia vos ut doceatur et absoluatur a peccatis mortalibus. **sicut ego et in Christo habeo istratum** et in Christo de auctoritate. **Qui subditur** Hoc cum dixisset Iesus. ut ostenderet spem suam.

onica in octaua Pasche.
Textus euangelij. Jo. ca. xx.

Cum esset sero die illo
vna sabbatoque et fores
essent clausae vbi erant
discipuli congregati per
pter metum iudeorum: venit Iesus.
et stetit in medio: et dixit eis Pax
vobis. Et cum hoc dixisset: ostendit
eis manus et latens. Huius sunt
discipuli viso domino. Dicit glosa
iter. Pax vobis. Sicut misericordia
pater et ego mitto vobis. Hec
cum dixisset: suspirauit et dixit eis.
Accipite spiritum sanctum quod remiseris
peccata remittuntur eis. et quod recti
nueritis retenta sunt.

Cum esset sero die
illa et cetera. Jo. xx. In portu euangelio.
tangunt tripli puncta: que sunt.
Apparitio. Dubitatio: et Liberatio.

Quanti ad ipsum tangit apparitio: quod
ebis discipulo sero apparuit postquam Cleophas et socius ex eis auerterant regressum.
Et quod hec apparitio de quod habet Joannes locum est eadem cum ea de qua praeterita hebdomada feria tertia egit Lu. ideo tota prima pars et dictis exceptis paucis. Primum est quod christus ianuus clavis ingressus est.
Lirca hanc glosam est ex doctrina sancti Iohannes. qdlibet. q. x. 2. iiiij. iiiij. vi. xliij. q. inter quatuor votos glosa corporis una est subtilitas. a quod dicuntur corporis glosa hanc ut sit esse possit cum alio corpe. **Sed hoc ut de non est intelligibile.** quod taliter afferret a glosa corge id quod phibes esse cum alio. t. dimensio

Dñica in octā Pasce

se pcedere fm Aug. iij. de trini. Dicit at illa ad fidem palpando reducit: nra m̄is maḡ hist̄o. q̄ trib̄ vici b̄ ch̄s sp̄m lantū dedit. Primo an morte ad miracula facieb̄ da septuaginta discipul̄. Seco inter mortē et ascensioēz ad remissiōē per tōz ut hic. Tertio ad robur: vt in die pentecost. Dicit aut̄ Chrys. q̄ quidam dicunt q̄ istā insufflationē dīl. ipsos fuisse p̄paratos ad suscipiēndū sp̄m lantū: q̄ si angelū videt Daniel excessum mēris passus est: qd passi essent suscipiētes illā ineffabilē ḡam nisi p̄mis̄t fūsset instructi. Et subdit q̄ nō est perm̄ dicere eos tūc suscepisse q̄ndā sp̄ualis ḡre potestatē: ad remittēdā p̄cō. Sicut enim dicit sc̄ns Tho. iij. p. q. lxxiiij. solus deus operas ad effectū interiorē sacramentō p̄ncipaliter: christ⁹ aut̄ in q̄ntū hō ut instrumentū plūnctū et p̄ncipale: alij p̄ ministri ut instrumēta secūlaria. Iō subditur (Quoz zē.) In hac parte est mo/ rale documentū: d̄ quo Greg. ait in ome. Liber intueri q̄ illi discipuli ad tanta onera humiliatis vocati: ad q̄ntū culmē glie sunt p̄ducit. Ecce nō solū de semetip̄ se/ cuni fūt: sed p̄ncipaliter signi iudicij so/ ciuntur: vt vice d̄ḡi quibusdam petā retineant: q̄busdam relaxent. Hic nūc in ecclia ep̄i locum tenentes: soluēdi atq̄ ligādi au/ toritatē suscipiūt: q̄ gradū regimis sortiū vuntur. Grandis honor: sed grāne pond̄ istius est honoris. Durū q̄p̄ est: vt q̄ n̄ es se itenere moderamina vite sue: iudex fūt at alienē. Hec ille. Chrys. Sacerdos enī zli p̄p̄iam bene dispensauerit vitam: alio/ rum p̄ nō cū diligētia curā habuerit: cū p̄nctiosis in gehennā vadit. Hec ille.

Quantū ad secundū rangū dubitatio Thome cū dicit: (Thomās aut̄ ynuſ ex duodecim qui dicit didymus) id est gemi nus: vel dubius vt dictū est supra feria se p̄ta ante dominicā de passione (nō erat cū eis quādo venit iesus) quia discesserat aū ditis his q̄ dicebat Cleophas et soci⁹. Et hoc fm Grego. deus p̄missit ppter nos vt firmius credam⁹. Un̄ ait: Egit mitro mō signa clemētia vt discipulus dubitas dū in magistro suo vulnē p̄paret carnis: In nobis vulnera sanaret infidelitat⁹. P̄t̄ em nobis Thome iufidelitas ad fidez: q̄ fides credentū discipuloz p̄fuit: q̄ dum

omni dubitatioē postposita in fide solidat̄ Hec ille. Ex quib̄ parz Grego. Enī s̄c̄e q̄ Thomas nō solum videt sed etiā retigit lo ca vulnē ch̄i. Dicit aut̄ Chrys. q̄ sicut q̄lterū credere leuitatis est: ita multū inuestigare grossissime mēris est: et taliter fecit Thomas. Nam sequit (Dixerunt ḡ ei alij discipuli: Uidim⁹ dominus. Ille aut̄) nō rātu illis decredes quā rem p̄t̄ans impossibilē fm Chrys. (dixit eis: Ni si videro in manib⁹ eius fixuras clauorū) ex quo videb̄ et alij apli dixissent et ch̄m resurrexisse cū fixuris: nō solū cū cicatricib⁹: (et mitra digitū meū in locū clauorū: et mitra manus meas in latu⁹ ei⁹: nō cre dā) Chrys. Alijs iste grossior existens: cā q̄ est p̄ sensum grossissimā. s. tactū q̄rebat fidei: q̄ neq̄ oculis credebat. Hec ille. Uli detur aut̄ in his verbis Chrys. inconvē ter illū imputare. q̄ duo z sensuorū noticia certior̄ est. Un̄ z sup̄ ch̄s ad magis certiō fidandi discipulos post visum fūsset eos palpare. Ad hoc dicit p̄t̄ q̄ p̄ tactū certiō cognoscit̄ an aliqd celat vel nō. Iō ad p̄ bandū an in ch̄i corpe ossa essent et caro: iusit dñs palpare discipulos. Sed Thoma mas p̄ tactū noluit h̄ cogiscere: fm vulne rū figurā. Certiō aut̄ p̄ octū q̄ p̄ tactū cognoscit̄ figura. Et lz sit maior certitudi no salte extensiō illā duplici sensu cognoscere: cū signū mēris obire est nō credere figurā q̄ p̄cīp̄t oculis. Est aut̄ in hac parte morale documentū: vt q̄libet q̄ntū cūcū debilis multū fidat in deo. Nam de isto Thomas sic d̄ Chrys. Infirmitas erat alij iste et infidelior: aut̄ ch̄i paucior̄: postea oib⁹ fortior fac̄t̄ est: et irreprehēsibilē q̄ sol⁹ orbē terrarū p̄currit: et in mediis ples bibo voluebat volentib⁹ eum interficere. Hec ille. De h̄ etiā aplo tēporib⁹ nostris narrant̄ mirāda ab Indis ad nos venientib⁹: ut pote q̄ in festo eius: mare p̄ebet at siccū acceſsum ad eius eccliam: et q̄ sua manu corpus eius sacram porrigit cōiō nem: et q̄ dieb̄ passiōis de q̄dam foramie crucis quā tenet manu exeat vītē: q̄ i die pasce fructū matūp̄ habeat: et mīla sūia.

Quantū ad tertium rangū liberatō qua ch̄s illum ab infidelitate liberauit: cum

L 3

Tractatus

II.

dicit. Et post dies octo iter erat discipuli eius intus. Tantum autem tardauit dominus ei ap parere in Libri, ut interim ab aliis Tho mas admonitus accendere (et thomas cum eis) ppter quem solu veniebat chris. Libri. Considera domini clementiam: qualiter et per una nia ostendit seipsum vulnera habente: et ac cedit ut saluer ynu. Hec ille. Genit iesus tanus clausis. Notandum est autem quod ve nire videt importare progressionem seu motum organicum. Duplex autem est localis motus. Unus organicus quod pars post partem mouet ut est motus quo anima in plenitate statu mo uer corpora. Nam primo mouet cor: et per illud alia membra. Alius est non organicus: qd. s. totum corpus motu simili mouet: ut cum cadit lapis. Tertius autem motus inesse potest gloriose corpori. ut vident yelle Durad: Scotus: Petrus de palude: et sanctus Tho. De hoc vide capitulo in. iij. vi. vlti. Et ste tit in medio et dixit ets Pax vobis. Et ut dicit Libri. volens ostendere quod eu Tho mas ad discipulos loquebatur ipse dominus aderat: non exspectauit ut ab eo interrogaretur: sed eiis de verbis ei improperebat. In sequitur (Deinde dicit Thome: Infer digitum tuum huc et ride manus meas: et as fer manus tuam et mittere in latus meum). Notandum quod Thomas dixerat se velle videre fixuram clavorum et mittere digitum in loca clavorum et mittere manum in latus. Ad ista autem tria inuitat eum chris: id non credere ordine: ynu ly huc: non videt demonstrare latus: sed loca clavorum. Et nota quod chris in suo corpore non solu habuit vulnera cicatrices. id est si gna: sedetiam habuit aliquas agudas: alio Thomas per tactum nihil fuisse certificatur. Et hoc innuit sanctus Tho. ut patet si bene inspiciantur dicta eius. iij. q. lxx. arri. liij. Et etiam hic innuit quod dicit: in latum meum. Talis tam aguda et minimatis solutio forte non fuit penetrans penitus: sed per aliquem humilitatem carnis in locis vulnerum: rita credo: sed per spumalem glutam in predictis locis apparente recopensat sibi san. Tho. ibidem. Et quia ut ibi dicit post resurrectionem non fuit illud corpus immutatum: ideo etiam nunc talia vulnera sunt in eo: et cause horum habent sup in die palce. Sicut autem dicit Aug. xxv. de ciui. dei. etiaz in martyrum corporibus erunt vulnera cicatrices: sed sine omni diminutione membrorum. (Et noli esse incredulus sed fidelis) Utru vero Tho mas dixim terigerit aut non ex euangelio non habet. Sed enim sibi s. Tho. iij. pte vbi s. et iij. di. xx. et scdm Leonem papam: et Theo. et Aug. tertig: sed non ppter se: quod ad ysum creditur sibi s. Tho. iij. vbi. s. sed ppter nos: ut testis esset resurrectiois. Et ptra huius detur dicere Aug. quod credebat: quod tangebat: si incedit: quod credebat deitate quod tanget gebat hominem: cu quo stat quod solo visu credi derit hominis resurrectioez. Respondebit Tho mas et dixit ei: Dominus meus et deus meus) scz es tu. In quibus verbis sibi Tho. duas naturas et yna persona expressit. Dicit ei iesus: quod vidisti me Thoma credidi. Secundum est autem sibi Aug. et secundum Tho. j. q. lxvij. quod visus ratioe sue pfectiois per omni sensu capi consuevit: Sicut dicitur Audi et vide quod bene sonet cithara: et sic de alijs sensib. Si ergo ad soluz aspectum creditur: ly vidisti sumum ppter. Si vero ad tactum: sicut mirur large ppter. Sed contra: Si vidit quomodo creditur: cu fides sit non aperientium: Ad hoc dicit Grego. quod hoies quidem vidit: sed tamquam deum pfectus est (Bati qui non viderunt et crediderunt) Grego. in hominem. In qua sententia nos spualiter significamus sumus qui cu que carne non vidimus: mente retinemus: si tamquam fidem nostram agimus: legimus. Ille etenim vere credit quod exerceret opando quod credit. Hec ille. Sicut autem dicit Aug. homo preterit temporis circa rem futuram visus est ppter rei incertitudinem. Sed ptra: quia dicit Luc. x. Beati oculi qui vident quod vos videntis. Ad hoc dicit sanctus Tho. hic et duplex sit beatitudo s. rei qui pfectus in dono dei. i. in aliqui premio. et spes que pfectus in merito: quantum ad prima beatitudo sunt qui vident chris: et quantum ad secundam beatitudo qui creditur non videntes. Hec ex illo: qui incedit quod visio humanitatis etiam passibilis est pars nostri premij accidentalis: et quod certis partibus est magis meritorius credere sine visu quam cu visu. Sed ptra hec obiectat Nic. de lyra: quod apostoli quibus chris dicit Beati oculi et cetero non erat bini in re: sed fallit: quod erat bini in re pincipiatore aliqui sui premij accidentalis: id non essent pfectebi. Polli

Dñica prima post oc. pasce

sumus etiā aliter exponere: ut siq[ue] referē
do ad meritū. Nam beati. i. beatores q[uod] nō
viderūt ceteris parib[us]: q[uod] magis merent[ur].
H[ab]et[ur]. i. beatores q[uod] viderūt: nō q[uod] ē ceteris
parib[us]: q[uod] cōit habuerūt fidē firmiores.
Ebryk. Quia p[ro]p[ter]o Joānes pauciora alijs
euāgelistis dixerat: subiungit (D)ulta q[uod]
dē et alta signa fecit Iesu[s]). s. post resurrec-
tōem: f[ac]tū Chry[st]i. ideoq[ue] subdit (i) spes
ctu[m] discipulo p[ro]p[ter] suop[er] cu[m] q[uod] b[ea]tū. s. solis p[ro]p[ter] fiur
reccōem querlat[ur] est (q[uod] nō sunt sc̄pta in li-
bro hoc). Ut p[ro]p[ter]o sciam[us] q[uod] nō discipuloru[m]
tm̄ grā miracula faciebat: tota natura h[ab]ua
nā alloq[ue]ns fm̄ Chry[st]i. dicit. (Hec āt scribi
pra sunt vt credatis q[uod] Iesu[s] est filius dei)
Quia em̄ yna p[ro]sона subiūt in diuina et in
h[ab]uana natura: de eo dē vere dīc[er] q[uod] filius ē
deit virginis. Licet em̄ Iesu[s] dicat naturā
humana sicut deu[m] diuinā et christi. utrāq[ue]
q[uod] tñ dicit ē in Arceto: supponit p[ro]p[ter] suppo-
sito diuino in q[uod] talis natura subiūt. Et
ideo vocare Iesu[s] in testē est iurare q[uod] dē
(Et vt credentes sicut formata charitate
(vitam eternā) que sola simpliciter est vi-
ta (habeatis in nomine ei)). i. g[ener] ipm q[uod] est vi-
ta. Et hoc est documentū quod. in hac p[ar]te
h[ab]et. Videat autē brūs euāgelista alijs
q[uod] h[ab]e[re] suo lib[er]to finē impossiblē. deinde p[ro]p[ter]
supaddidisse alia manifestationē chri[tu]m fa-
era ad mare tyberiadis. Et idē forte acci-
dit de historia a dulcere m[al]ieris: de q[uod] sup[er]
dictū est. Amen

Dñica p[ri]ma p[ro]p[ter] o[ste]ri. Pasche
L[ectio]n[u]s euāg[eli]i. Jo. ca. p.

Ego sum pastor bonus.
e Bonus pastor animā su-
am dat pro ouibus suis
Mercenarij autē qui non est
pastor cuius nō sunt oues pro-
prie: videt lupum venientem: et
dimittit oues et fugit. Et lupus
rapit et disp[er]git oues. Mercen-
arij autē fugit quia mercennarij
ut est: et nō pertinet ad eū de ouib[us]. Ego sum pastor bonus: et
cogisco oues meas: et cognoscūt
me m[al]ice. Sicut nouit me pater
et ego agnoscō patrem: et animā
habet ne p[ro]p[ter] o[ste]re laudemur: p[ro]p[ter] scripturam

meā pono p[ro]p[ter] ouib[us] meis. Et alijs
oues habeo que non sunt ex
hoc ouili: et illas oportet me ad-
ducere: et vocem meā audient. et
fiet vnū ouile et vnus pastor.

Ego sum pastor bo-
dus r[ati]o[n]e. Jo. p. In p[re]sent[io]ne euāg[eli]o
tangit compagatio q[uod] est ih-
ter verum pastore et mercena-
rium. et interserunt quedā de lupo et ouib[us].
Intelligit autē p[ro]p[ter] pastore plati[us] bon[us].
p[ro]p[ter] mercennarij platus malus. p[ro]p[ter] ouē subi-
ditus. p[ro]p[ter] lupū diabol[us] et quislibet ei[us] mihi
nister intendens malū ouili: ut sit here[us]
tici. D[omi]n[u]s. (Ego sum pastor bon[us]) Sicut
autē dicit Chry[st]i. dñs ante ista qdā mag[is]
pmiserat i futurū. utputa felicē vitā. Ido-
ne aliquis decrederet: hic agit de sua passi-
one: ut sic vilcam[us] arguere. Si iste p[ro]p[ter] no-
bis morit[ur]. et mortem suā p[re]nunciat. qua[est]o
re nō potest aut nō voler futurā vitā pre-
nūciare et dare. Sed contra: q[uod] bon[us] pa-
stor intrat p[ro]p[ter] ostium: ut dicit Joānes. ipse
p[ro]p[ter] nō potest intrare p[ro]p[ter] ostium cū sit ostium:
ut idem dicit. Ad hoc dicit Aug. Sicut
p[ro]p[ter] se nouit patrē: nos autē p[ro]p[ter] illum. sic in-
trat in ouile p[ro]p[ter] seipm: et nos p[ro]p[ter] ipm. Nos
quia ch[rist]m pdicam[us] p[ro]p[ter] ostium intram[us]: chri-
stus autē seipm pdicat. Lumen em̄ et alia
demonstrat p[ro]p[ter] seipm. Hec ille. Et inten-
dit q[uod] nō inconuenit spūialiter p[ro]p[ter] ynuis sic
pastor principalis et ostium. Nec tamē osti-
um conuenit omnib[us] pastoriib[us] bonis: sed
em̄ principalis. Ite p[ro]p[ter] q[uod] saluator se lau-
dat: q[uod] vñ de bñ factū in se. et erism[us]
nobis est exēplū malū. vt. s. nos ipos lau-
demus et magnificem[us]. Ad hoc dicit q[uod]
null[us] purus b[ea]tū debet velle laudari a se vñ
ab alio. quia si cogitet vitā suā p[re]teritam:
haber dolendi et erubescendi cūfam: si
futurā timendi. No sic autē ch[rist]s. iō vult a
nobis laudari p[re]ter nos. Unū Aug. sup-
psal. Laudari se vult deus vt tu profici-
as. nō vt ille sublimet. Nō hoc a te amat
p[ro]p[ter] illū augeat: sed q[uod] te ad illum p[ro]ducat
Hec illle. Et similiter seipm laudat p[re]ter nos. Unū B[e]c. i[m] moral. De[us] qui nos p[ro]p[ter]

L 4